

Honorarer til Medlemmerne af Oprejsningsnævnene og Ankenævnet fastsættes paa Finansloven.

§ 11.

Justitsministeren kan give nærmere Regler vedrørende Lovens Gennemførelse.

§ 12.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. November 1945.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Dagene umiddelbart efter Tysklands Kapitulation blev ved Frihedsbevægelsens Foranstaltning et stort Antal Personer taget i Forvaring og undergivet Internering. Interneringerne fandt Sted efter Ordre fra Frihedsraadet paa Grundlag af Instrukser og Navnelister udfærdiget af Frihedsraadets Arrestationsudvalg. Disse Instrukser og Navnelister var blevet til under Besættelsen og med Henblik paa den meget nærliggende Situation, at der her i Landet vilde finde Kamphandlinger Sted, i hvilke Modstandsbevægelsens Styrker var inddraget, og uden at der var Politi til Raadighed til at opretholde Ro og Orden. Interneringerne skulde derfor tjene to Formaal:

- 1) at sikre Modstandsbevægelsen eller de allierede Hære mod at blive faldet i Ryggen af nationalt upaalidelige Personer.
- 2) at undgaa Lynchjustits fra Befolkningens Side.

Disse Synspunkter maatte føre til at arrestere ikke blot alle, der direkte var gaaet i tysk Tjeneste eller havde optraadt som Stikkere, men ogsaa Personer, der var Medlemmer af nazistiske eller andre tyskorienterede Partier, ligesom det maatte være nødvendigt foreløbig at sikre Personer, der havde henledt Opmærksomheden paa sig ved at have utilbørligt Samkvem med tyske Soldater eller andre herværende Tyskere.

Disse Retningslinier laa til Grund for de i Dagene efter den 4. Maj 1945 stedfundne Interneringer. Man var fra Frihedsbevægelsens Side ganske klar over, at Interneringerne herefter vilde komme til at omfatte et betydeligt Antal Personer, mod hvem der ikke senere vilde blive rejst strafferetlig Forfølgning, men det var ikke muligt i sidste Øjeblik at foretage en Ændring af Retningslinierne.

Interneringerne var altsaa og blev af Regeringen betragtet som en ganske ekstraordinær af Krigsforholdene nødvendiggjort Sikringsforanstaltning, paa hvilken det var umuligt at lade Grundlovens og Retsplejelovens Regler om Anholdelse og Fængsling finde Anvendelse.

Derfor blev alle Arrestationer i Tiden indtil den 13. Maj 1945, da Politiet traadte i Funktion, foretaget af Frihedsbevægelsens Styrker og paa Frihedsbevægelsens Ansvar. Det drejede sig for hele Landet om ialt ca. 21 800 Personer. Arrestationer efter den 13. Maj er derimod foretaget af Politiet, og der er for disse Arrestationers Vedkommende gaaet frem i Overensstemmelse med Grundloven og Retsplejeloven.

De Personer, der var arresteret af Frihedsbevægelsen i Tiden fra den 4. til den 13. Maj og ikke atter løsladt, forblev internerede under Frihedsbevægelsens Ansvar, idet Politiet var ganske ude af Stand til paa een Gang at overtage den fortsatte Undersøgelse af de interneredes Sager under Jagttagelse af Reglerne for Fremstilling i Grundlovsforhør m. v. Disse Personer er først overgaaet til Politiet, efterhaanden som deres Sager var saaledes oplyst, at Politiet blev i Stand til at overtage den videre Forfølgning.

Af de ca. 21 800 Personer, der blev interneret af Modstandsbevægelsen, var allerede inden den 13. Maj 1945 løsladt ca. 7 000, og inden den 10. September 1945 var alle internerede overgaaet til Politiet eller løsladt. Det store Antal Løsladelser hidrører fra, at man som foran anført ud fra de Synspunkter, der laa til Grund for Frihedsraadets Instrukser, havde interneret mange Personer, som ikke omfattedes af den senere Lovgivning om landsforræderisk Virksomhed og om økonomisk Samarbejde med Besættelsesmagten. Naar det ved den foretagne Undersøgelse var konstateret, at intet strafbart Forhold forelaa, eller naar Hen-